

Yvonne Widekär

Från: Tommy Widekär <ranchboy3@hotmail.com>
Skickat: den 15 augusti 2000 20:43
Till: ranchboy3@hotmail.com; coolboy22@spray.se; ewa.thylen@usa.net; magnus.westlund@seb.se; Christer.alvin@telia.com; k_rok2000@hotmail.com; mojgan_77@hotmail.com; Sylvia_bor@hotmail.com; Bj_blowie@hotmail.com; oskar_modin@hotmail.com; ferdouszannatul@hotmail.alvsborg.se
Ämne: Resfeber(veckobrev 51,vecka 33, er 00)

Hej

Ka man ringde en morgon. Jag fattade aldrig om hon var kvar i Tyskland eller om hon nu ringde från Polen. Hursomhelst var det alldeles fel tidpunkt att ringa mig på. Det var både alldeles för tidigt och jag var ur form. Hon pratade något om att hon nu befann sig på terminalen och det lät bra tyckte jag, för det måste ju innebära att immigrationsmyndigheterna tillslut släppt dem. Hon frågade om de skulle åka några dagar till Danmark eller om de skulle åka tillbaka till Sverige. Hon ville ha mitt råd, trots allt, trots allt. Jag som var både trött och sjuk svarade "åk till Danmark, där är toppen". Jag var allt för rädd för att jag i mitt tillstånd skulle få ge mig ut i offentligheten och plocka upp mina vänner igen. Jag sa "Det är fortfarande kallt i Sverige..."

Hon började prata om Tyskland sedan och jag lät förvånad att hon hamnat där och det skulle jag ju givetvis inte gjort eftersom att hon tog det som ett hån från min sida, eftersom att vi tidigare pratat om det där. Jag bad om ursäkt förstås, sa att jag bara skojade, men det tyckte hon inte alls var kul. Hon hann säga några väl valda ord till mig innan det bröts. Om hon la på, eller om det helt enkelt kopplades ifrån kan jag bara spekulera i. Hursomhelst, den där tysklandserfarenheten tycktes inte roa henne lika mycket som den roade mig.

Jag somnade om igen, vaknade med ett ryck efter att jag själv i drömmen befunnit mig hos immigrationsmyndigheterna. De tänkte skicka mig tillbaka, men senare förstås. Först skulle de förhöra mig och plåga mig lite. Jag skulle här få betala för gamla synder. Det är sådana drömmar man får ungefär en vecka innan avfärd. En del skulle kanske kalla det resfeber, men jag tycker det låter allt för nojigt. Jag slår det ifrån mig. Dock finns det lite fog för min rädsla, eftersom att jag inte hade kvar den vita lapp som immigrationsmyndigheterna skjuter fast i passet när man anländer. Det är den lapp som de senare rycker bort och behåller när man lämnar landet. De registrerar en visst på det sättet. När jag åkte hem till Sverige i våras påpekade de faktiskt det. De sa att det kan bli svårt för mig att komma in i landet igen, eftersom att det nu inte är registrerat att jag lämnat landet. Amerikaner är hårda. Jag har pratat med ambassaden här i Sverige. De säger att det nog skall lösa sig om jag tar med mitt gamla boarding card och visar dem som bevis. Jag tycker att det låter lite "risky", men...

För snart ett års sedan, närmare bestämt den 25 augusti i fjol gav jag mig i väg till vad jag då trodde skulle bli det stora äventyret. Hur resultatet blev vet ju de flesta av er redan som varje vecka följt mina eskapader på andra sidan Atlanten. Jag och Henk satt och stämde av om allt det där en kväll. Vi pratade om ett års minnen som vi delade. Det är konstigt att även trista saker kan bli härliga minnen om man låter tiden gå. Henk kommer inte följa med på nästa resa. Han stannar kvar här hemma och visst kommer det både bli tråkigt och en smula sentimentalt att efter ett år separera. Vi har ju trots allt bott ihop under hela tiden och gjort mycket av dårskaperna ihop.

En vän skrev och påminde mig om det här med att det nu var ett års sedan och allt det där och hon passade också på att påminna mig om mitt tidigare förhållande till nutidens gissel med cyberspace och skit. Samma "skit" som under detta år har varit en av mina viktigaste kommunikationskällor ut till alla er där borta som jag velat haft nära. Kunskap är vapnet till förändring.

Om en vecka sitter jag på ett av Brittish airways åk med destination Hartfield airport, Atlanta. På grund av detta kommer det bli vissa störningar av leveransen av nästa veckas brev. Men håll er till tåls. Jag laddar för ett års skrivande till !

Tommy Widekärr, Ellenö, Dalsland

Get Your Private, Free E-mail from MSN Hotmail at <http://www.hotmail.com>